

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010247
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010247.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného V. V., pre prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b, j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 30.1.2018, č.k. 2T/52/2017-153, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. V., nar. XX.X.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta napadnutým rozsudkom zo dňa 30.1.2018, č.k. 2T/52/2017-153 rozhodol tak, že obžalovaného V. V. uznal za vinného zo spáchania prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b, j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je v rozsudku uvedené.

Za to ho odsúdil podľa § 211 ods. 3/ Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h, m), § 38 ods. 4/, § 42 ods. 1/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2/ Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 5(päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2/ Trestného zákona súčasne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/51/2017 zo dňa 05.03.2017, právoplatného dňa 05.03.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo týmto zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a to čo do výroku o treste. Obžalovaný odôvodňoval svoje odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne tým, že navrhuje, aby mu bol uložený trest miernejší. Vždy sa snažil materiálne zabezpečiť rodinu, brigádoval, a je logické, že mu nezostávalo času starať sa osobne o deti, čo mu je nepochybne ľúto. V budúcnosti sa bude snažiť o to, aby deti chodili riadne do školy a nevymeškávali hodiny. Uloženie nepodmienečného trestu vo výmere dva roky je trestom represívnym, nakoľko nebude môcť rodinu finančne zabezpečiť tak ako doposiaľ.

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného na verejnom zasadnutí, na ktorom rozhodol v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal doručenie upovedomenia o termíne konania verejného zasadnutia riadne vykázané, nedostavil sa bez ospravedlnenia a o odročenie verejného zasadnutia nežiadal. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na odvolaní aj na jeho odôvodnení. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky nepodmienečne podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona a súčasne bol zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, sp. zn. 0T/51/2017 zo dňa 5.03.2017, právoplatného dňa 5.03.2017. Súd ukladaj aj trest zákazu činnosti, nakoľko tento trest bol uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom). Trestnú sadzbu uvedenú v § 221 ods. 3 Trestného zákona prvostupňový súd upravoval v jej spodnej hranici, nakoľko správne zistil prevažujúci pomer priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaného bol tento celkovo 10 krát súdne trestaný, aj na podmiennečné aj na nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Berúc do úvahy skutočnosť, že obžalovaný je recidivistom, ktorý bol už celkovo 10 krát súdne trestaný, je trest uložený napadnutým rozsudkom vo výmere 2 roky, uložený pri dolnej hranici zákonom stanovenej zvýšenej trestnej sadzby, z pohľadu odvolacieho súdu aj primeraný a zákonný.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o žiadosť obžalovaného o uloženie miernejšieho trestu, a jeho poukazovanie na nutnosť finančného zabezpečenia rodiny, odvolací súd konštatuje, že ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona vyjadruje zásadu, ktorá má zabezpečiť čo najmenší vplyv trestu na rodinu páchatela a jemu blízke osoby s tým, že trest má postihovať len páchatela. Avšak u obžalovaného V. V. sa jedná o osobu, ktorá bola pre rovnaký druh trestnej činnosti už súdne trestaná, a napriek tomu nedošlo u neho k náprave. A to aj napriek tomu, že obžalovanému boli ukladané aj alternatívne tresty (trest povinnej práce). Obžalovaný je otcom detí narodených v rokoch 2000 až 2006, pričom v období od roku 2004 bol až deväťkrát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť a boli mu uložené tak nepodmienečné, ako aj podmiennečné tresty odňatia slobody. Starostlivosť o svoju rodinu a jej finančné zabezpečenie tak

nemohol plne realizovať počas opakovaných pobytov vo výkone trestov už viackrát, napriek tomu svoj postoj k dodržiavaniu právnych noriem neprehodnotil. Len nepodmienečný trest odňatia slobody môže jednak zabrániť obžalovanému v ďalšom páchaní trestnej činnosti, pôsobiť na neho tak, aby opätovne nepáchal trestnú činnosť a výchovne pôsobiť na ostatných členov spoločnosti.

Napadnutý rozsudok je vo výroku o treste plne v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.